

I

(Legislatívne akty)

NARIADENIA

NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) 2019/515

z 19. marca 2019

o vzájomnom uznávaní tovaru, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte a o zrušení nariadenia (ES) č. 764/2008

(Text s významom pre EHP)

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 114,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom ⁽²⁾,

keďže:

- (1) Vnútrotný trh zahŕňa priestor bez vnútorných hraníc, v ktorom je v súlade so Zmluvami zaručený voľný pohyb tovaru. Kvantitatívne obmedzenia dovozu, ako aj všetky opatrenia s rovnocenným účinkom sú medzi členskými štátmi zakázané. Uvedený zákaz sa vzťahuje na každé vnútroštátne opatrenie, ktoré môže priamo alebo nepriamo, skutočne alebo potenciálne brániť obchodu s tovarom vnútri Únie. Voľný pohyb tovaru na vnútornom trhu sa zabezpečuje harmonizáciou pravidiel na úrovni Únie, ktorými sa stanovujú spoločné požiadavky na uvedenie určitého tovaru na trh, alebo na tovar alebo aspekty tovaru, na ktoré sa plne nevzťahujú harmonizačné pravidlá Únie, uplatnením zásady vzájomného uznávania vymedzenej Súdny dvorom Európskej únie.
- (2) Dobre fungujúca zásada vzájomného uznávania je zásadným doplnkom k harmonizácii pravidiel na úrovni Únie, najmä vzhľadom na to, že mnohé tovary majú harmonizované aj neharmonizované aspekty.
- (3) Prekážky voľného pohybu tovaru medzi členskými štátmi môžu v rozpore s právnymi predpismi vzniknúť, ak v prípade, že neexistujú harmonizačné pravidlá Únie týkajúce sa tovaru alebo určitých aspektov tovaru príslušný orgán členského štátu uplatňuje vnútroštátne pravidlá na tovar, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte, a vyžaduje, aby tovar spĺňal určité technické požiadavky, napríklad požiadavky týkajúce sa klasifikácie, tvaru, veľkosti, hmotnosti, zloženia, prezentácie, označenia a balenia. Uplatňovanie takýchto pravidiel na tovar, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte, by mohlo byť v rozpore s článkami 34 a 36 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“), a to aj vtedy, keď sa tieto pravidlá uplatňujú bez rozdielu na všetok tovar.
- (4) Zásada vzájomného uznávania je odvodená z judikatúry Súdneho dvora Európskej únie. Podľa tejto zásady nesmú členské štáty zakázať na svojom území predaj tovaru, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 283, 10.8.2018, s. 19.

⁽²⁾ Pozícia Európskeho parlamentu zo 14. februára 2019 (zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku) a rozhodnutie Rady z 5. marca 2019.

trh v inom členskom štáte, a to aj vtedy, ak bol tento tovar vyprodukovaný podľa odlišných technických pravidiel, a to vrátane tovaru, ktorý nie je výsledkom výrobného procesu. Zásada vzájomného uznávania však nie je absolútna. Členské štáty môžu obmedziť uvedenie na trh tovaru, ktorý bol v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte, ak sú takéto obmedzenia oprávnené z dôvodov stanovených v článku 36 ZFEÚ alebo z iných závažných dôvodov prevládajúceho verejného záujmu uznaných judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie v súvislosti s voľným pohybom tovaru a keď sú uvedené obmedzenia primerané sledovanému cieľu. Toto nariadenie ukladá povinnosť jasne odôvodniť, prečo je prístup na trh obmedzený alebo zamietnutý.

- (5) Konceptia závažných dôvodov verejného záujmu je vyvíjajúcou sa koncepciou vypracovanou Súdnyim dvorom Európskej únie v rámci jeho judikatúry vo vzťahu k článkom 34 a 36 ZFEÚ. Ak medzi jednotlivými členskými štátmi existujú legitímne rozdiely, takéto závažné dôvody by mohli opodstatňovať uplatňovanie vnútroštátnych technických pravidiel zo strany príslušných orgánov. Správne rozhodnutia však musia byť vždy riadne odôvodnené, legitímne, primerané a v súlade so zásadou proporcionality a príslušný orgán musí prijať čo najmenej reštriktívne rozhodnutie. Vnútroštátne technické pravidlá by v záujme zlepšenia fungovania vnútorného trhu s tovarom mali byť vhodné pre daný účel a nemali by vytvárať neprimerané netarifné prekážky. Okrem toho sa správne rozhodnutia o obmedzení alebo o zamietnutí prístupu na trh, pokiaľ ide o tovar, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte, nesmú zakladať len na skutočnosti, že posudzovaný tovar spĺňa legitímny verejný cieľ členského štátu iným spôsobom, než tento cieľ spĺňa tovar daného členského štátu. Komisia by na pomoc členským štátom mala poskytnúť nezáväznú usmernenie v súvislosti s judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie o koncepcii prevládajúcich dôvodov verejného záujmu a o tom, ako uplatňovať zásadu vzájomného uznávania. Príslušné orgány by mali mať možnosť poskytnúť k usmerneniu príspevky a spätnú väzbu.
- (6) Vo svojich záveroch o politike jednotného trhu z decembra 2013 Rada pre konkurencieschopnosť poukázala na to, že na zlepšenie rámcových podmienok pre podniky a spotrebiteľov na jednotnom trhu by sa mali riadne využívať všetky príslušné nástroje vrátane vzájomného uznávania. Rada vyzvala Komisiu, aby informovala o prípadoch, v ktorých je uplatňovanie zásady vzájomného uznávania stále nedostatočné alebo problematické. Vo svojich záveroch o politike jednotného trhu z februára 2015 Rada pre konkurencieschopnosť vyzvala Komisiu, aby prijala opatrenia na zabezpečenie účinného uplatňovania zásady vzájomného uznávania a aby na tento účel predložila príslušné návrhy.
- (7) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 764/2008 ⁽³⁾ bolo prijaté s cieľom uľahčiť uplatňovanie zásady vzájomného uznávania, a to stanovením postupov s cieľom minimalizovať možnosť vzniku nezákonných prekážok voľného pohybu tovaru, ktorý už bol v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte. Napriek prijatiu uvedeného nariadenia stále existuje množstvo problémov, pokiaľ ide o uplatňovanie zásady vzájomného uznávania. Z hodnotenia, ktoré sa vykonalo v rokoch 2014 až 2016, vyplynulo, že zásada vzájomného uznávania sa neuplatňuje tak, ako by mala a že nariadenie (ES) č. 764/2008 malo len obmedzený vplyv na uľahčenie uplatňovania uvedenej zásady. Nástroje a procesné záruky zavedené uvedeným nariadením nedosiahli zamýšľaný cieľ lepšieho uplatňovania zásady vzájomného uznávania. Napríklad sieť kontaktných miest pre výroby, ktorá bola zavedená s cieľom poskytovať hospodárskym subjektom informácie o platných vnútroštátnych pravidlách a uplatňovaní zásady vzájomného uznávania, hospodárske subjekty takmer nepoznajú alebo nevyužívajú. Vnútroštátne orgány v rámci uvedenej siete nespolupracujú dostatočne. Požiadavka oznamovať správne rozhodnutia, ktorými sa obmedzuje alebo zamietá prístup na trh, sa plní len zriedkakedy. V dôsledku toho pretrvávajú prekážky voľného pohybu tovaru na vnútornom trhu.
- (8) Nariadenie (ES) č. 764/2008 má niekoľko nedostatkov, a preto by sa malo prepracovať a posilniť. V záujme prehľadnosti by sa nariadenie (ES) č. 764/2008 malo nahradiť týmto nariadením. Týmto nariadením by sa mali stanoviť jasné postupy na zabezpečenie voľného pohybu tovaru, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte, a na zabezpečenie toho, aby členské štáty mohli voľný pohyb tovaru obmedziť len vtedy, keď na to majú legitímne dôvody verejného záujmu a keď je toto obmedzenie odôvodnené a primerané. Týmto nariadením by sa malo zabezpečiť dodržiavanie existujúcich práv a povinností vyplývajúcich zo zásady vzájomného uznávania zo strany hospodárskych subjektov a vnútroštátnych orgánov.
- (9) Týmto nariadením by nemala byť dotknutá ďalšia prípadná harmonizácia podmienok uvedenia tovaru na trh s cieľom zlepšiť fungovanie vnútorného trhu.

⁽³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 764/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa ustanovujú postupy týkajúce sa uplatňovania určitých vnútroštátnych technických pravidiel na výrobky, ktoré sú v súlade s právnymi predpismi uvedenými na trh v inom členskom štáte, a ktorým sa zrušuje rozhodnutie č. 3052/95/ES (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 21).

- (10) Je rovnako možné, že prekážky obchodu vyplývajú z iných typov opatrení patriacich do rozsahu pôsobnosti článkov 34 a 36 ZFEÚ. Medzi uvedené opatrenia môžu patriť napríklad technické špecifikácie vypracované na účely postupov verejného obstarávania alebo požiadavky používať úradné jazyky v členských štátoch. Takéto opatrenia by sa však nemali považovať za vnútroštátne technické pravidlá v zmysle tohto nariadenia a nemali by patriť do rozsahu jeho pôsobnosti.
- (11) Vnútroštátne technické pravidlá sa niekedy uplatňujú v členskom štáte postupom predchádzajúceho povolenia, v rámci ktorého má príslušný orgán vydať formálny súhlas pred tým, ako môže byť tovar umiestnený na tento trh. Existencia postupu predchádzajúceho povolenia sama osebe obmedzuje voľný pohyb tovaru. Na to, aby bol takýto postup odôvodnený vzhľadom na základnú zásadu voľného pohybu tovaru v rámci vnútorného trhu, má tento postup sledovať cieľ verejného záujmu uznaný právom Únie a má byť primeraný a nediskriminačný. Súlad takéhoto postupu s právom Únie sa posudzuje z hľadiska kritérií uvedených v judikatúre Súdneho dvora Európskej únie. V dôsledku toho by sa mali správne rozhodnutia, ktorými sa obmedzuje alebo zamietajú prístup na trh výlučne z dôvodu, že tovar nemá platné predchádzajúce povolenie, vylúčiť z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia. Keď sa však podá žiadosť o povinné predchádzajúce povolenie tovaru, akékoľvek správne rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na základe vnútroštátneho technického pravidla platného v danom členskom štáte by malo byť prijaté len v súlade s týmto nariadením tak, aby žiadateľ mohol využiť procesnú ochranu, ktorú mu poskytuje toto nariadenie. To isté platí pre prípadné dobrovoľné predchádzajúce povolenie tovaru.
- (12) Je dôležité objasniť, že medzi druhy tovaru, na ktoré sa toto nariadenie vzťahuje, patria aj poľnohospodárske výrobky. Pojem „poľnohospodárske výrobky“ zahŕňa aj produkty rybníctva, ako sa stanovuje v článku 38 ods. 1 ZFEÚ. S cieľom pomôcť určiť, na ktoré druhy tovaru sa vzťahuje toto nariadenie, by Komisia mala posúdiť uskutočniteľnosť a prínosy ďalšieho vypracovania orientačného zoznamu výrobkov na vzájomné uznávanie.
- (13) Je tiež dôležité ozrejmiť, že pojem „výrobca“ zahŕňa nielen výrobcov tovaru, ale aj osoby, ktoré produkujú tovar, ktorý nie je výsledkom výrobného procesu, vrátane poľnohospodárskych výrobkov, ako aj osoby, ktoré sa prezentujú ako výrobcovia tovaru.
- (14) Rozhodnutia vnútroštátnych súdov posudzujúcich zákonnosť prípadov, v ktorých z dôvodu uplatňovania určitého vnútroštátneho technického pravidla nie je tovaru, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v jednom členskom štáte, povolený prístup na trh v inom členskom štáte, a rozhodnutia vnútroštátnych súdov, ktorými sa ukladajú sankcie, by mali byť vylúčené z rozsahu pôsobnosti tohto nariadenia.
- (15) Na to, aby bolo možné využívať zásadu vzájomného uznávania, musí ísť o tovar, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte. Je potrebné objasniť, že ak sa má tovar považovať za uvedený na trh v inom členskom štáte v súlade s právnymi predpismi, musí spĺňať príslušné pravidlá platné v danom členskom štáte a musí byť sprístupnený koncovým používateľom v danom členskom štáte.
- (16) Na zvýšenie informovanosti vnútroštátnych orgánov a hospodárskych subjektov o zásade vzájomného uznávania a s cieľom uľahčiť jej uplatňovanie by členské štáty mali zvážiť zavedenie jasných a jednoznačných „ustanovení o jednotnom trhu“ do svojich vnútroštátnych technických pravidiel.
- (17) Dôkazy potrebné na preukázanie toho, že tovar je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte sa medzi jednotlivými členskými štátmi značne líšia. Hospodárskym subjektom to spôsobuje zbytočnú záťaž, oneskorenia a dodatočné náklady a vnútroštátnym orgánom bráni získaniu informácií potrebných na včasné posúdenie tovaru. Môže to brániť v uplatňovaní zásady vzájomného uznávania. Je preto nevyhnutné uľahčiť hospodárskym subjektom dokazovanie, že ich tovar je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte. Hospodárske subjekty by mali vyžadovať prínosy plynúce z vlastného vyhlásenia, ktorým sa príslušným orgánom poskytujú všetky potrebné informácie o tovare a o jeho súlade s pravidlami platnými v danom členskom štáte. Použitie dobrovoľných vyhlásení by nemalo brániť vnútroštátnym orgánom v prijatí správnych rozhodnutí, ktorými sa obmedzuje alebo zamietajú prístup na trh za predpokladu, že takéto rozhodnutia sú primerané, odôvodnené a dodržiavajú zásadu vzájomného uznávania a sú v súlade s týmto nariadením.
- (18) Výrobca, dovozca alebo distribútor by mal mať možnosť vypracovať vyhlásenie o uvedení tovaru na trh v súlade s právnymi predpismi na účely vzájomného uznávania (ďalej len „vyhlásenie o vzájomnom uznávaní“). Výrobca je najvhodnejšou osobou na poskytnutie informácií vo vyhlásení o vzájomnom uznávaní, keďže tovar najlepšie pozná a má k dispozícii dôkazy potrebné na overenie informácií vo vyhlásení o vzájomnom uznávaní. Výrobca by mal mať možnosť poveriť splnomocneného zástupcu, aby takéto vyhlásenia vypracoval v mene výrobcu a na

zodpovednosť výrobcu. Ak je však hospodársky subjekt schopný poskytnúť vo vyhlásení iba informácie o uvedení výrobku na trh v súlade s právnymi predpismi, iný hospodársky subjekt by mal mať možnosť poskytnúť informácie o tom, že tovar bol sprístupnený koncovým používateľom v dotknutom členskom štáte, pokiaľ uvedený hospodársky subjekt preberá zodpovednosť za informácie, ktoré uviedol vo vyhlásení o vzájomnom uznávaní, a je schopný poskytnúť potrebné dôkazy na overenie týchto informácií.

- (19) Vyhlásenie o vzájomnom uznávaní by malo vždy obsahovať presné a úplné informácie o tovare. Vyhlásenie by preto malo byť aktualizované, aby odrážalo zmeny, napríklad zmeny v príslušných vnútroštátnych technických pravidlách.
- (20) S cieľom zabezpečiť úplnosť údajov uvedených vo vyhlásení o vzájomnom uznávaní by sa pre takéto vyhlásenia mala stanoviť harmonizovaná štruktúra, ktorú by používali hospodárske subjekty, ktoré chcú takéto vyhlásenia vydať.
- (21) Je dôležité zabezpečiť pravdivé a správne vyplnenie vyhlásenia o vzájomnom uznávaní. Je preto potrebné požadovať, aby boli hospodárske subjekty zodpovedné za informácie, ktoré uviedli vo vyhlásení o vzájomnom uznávaní.
- (22) Na účely zvýšenia efektívnosti a konkurencieschopnosti podnikov pôsobiacich v oblasti tovaru, na ktorý sa nevzťahujú harmonizačné právne predpisy Únie, by sa malo umožniť využívanie nových informačných technológií, ktoré uľahčujú poskytovanie vyhlásenia o vzájomnom uznávaní. Hospodárske subjekty by preto mali mať možnosť verejne sprístupniť svoje vyhlásenia o vzájomnom uznávaní na internete pod podmienkou, že vyhlásenie o vzájomnom uznávaní bude ľahko prístupné a vypracované v spoľahlivom formáte.
- (23) Komisia by mala zabezpečiť, aby vzor vyhlásenia o vzájomnom uznávaní a usmernenia na vyplnenie vyhlásenia boli k dispozícii prostredníctvom jednotnej digitálnej brány vo všetkých úradných jazykoch Únie.
- (24) Toto nariadenie by sa malo vzťahovať aj na tovar, pri ktorom sa len na niektoré jeho aspekty vzťahujú harmonizačné právne predpisy Únie. Ak je podľa harmonizačných právnych predpisov Únie hospodársky subjekt povinný vypracovať EÚ vyhlásenie o zhode na preukázanie súladu s danými predpismi, uvedený hospodársky subjekt by mal mať možnosť pripojiť vyhlásenie o vzájomnom uznávaní stanovené v tomto nariadení k EÚ vyhláseniu o zhode.
- (25) Ak sa hospodárske subjekty rozhodnú nevyužiť vyhlásenie o vzájomnom uznávaní, malo by byť povinnosťou príslušných orgánov členského štátu určenia predložiť jasne vymedzené žiadosti o špecifické informácie, ktoré považujú za potrebné na posúdenie tovaru, a to so zreteľom na zásadu proporcionality.
- (26) Hospodársky subjekt by mal dostať primeranú lehotu na predloženie dokumentov alebo akýchkoľvek iných informácií, ktoré požaduje príslušný orgán členského štátu určenia, alebo na predloženie akýchkoľvek argumentov alebo pripomienok v súvislosti s posudzovaním daného tovaru.
- (27) Podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 (*) musia členské štáty oznámiť Komisii a ostatným členským štátom akýkoľvek návrh vnútroštátneho technického pravidla týkajúceho sa akéhokoľvek výrobku vrátane akéhokoľvek poľnohospodárskeho výrobku alebo produktu rybárstva, ako aj dôvody, na základe ktorých je takéto technické pravidlo potrebné. Je však potrebné zabezpečiť, aby sa po prijatí takéhoto technického predpisu zásada vzájomného uznávania v jednotlivých prípadoch správne uplatňovala na konkrétny tovar. Týmto nariadením by sa mali ustanoviť postupy na uplatňovanie zásady vzájomného uznávania v individuálnych prípadoch, napríklad tak, že sa od členských štátov bude s ohľadom na tovar v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte požadovať uvedenie vnútroštátnych technických pravidiel, na ktorých sa správne rozhodnutie zakladá a legitímnych dôvodov verejného záujmu, ktorými sa odôvodňuje uplatňovanie daného vnútroštátneho technického pravidla. Základom pre preukázanie toho, že správne rozhodnutie založené na vnútroštátnom technickom pravidle je primerané, je primeranosť uvedeného pravidla. Spôsob, akým sa má preukázať primeranosť správneho rozhodnutia, by sa však mal určiť individuálne na základe posúdenia jednotlivých prípadov.
- (28) Keďže správne rozhodnutia, ktorými sa obmedzuje alebo zamietá prístup na trh pre tovar, ktorý je už v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte, by mali byť výnimkou zo základnej zásady voľného

(*) Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. EÚ L 241, 17.9.2015, s. 1).

pohybu tovaru, je potrebné zabezpečiť, aby takéto rozhodnutie dodržiavalo existujúce povinnosti vyplývajúce zo zásady vzájomného uznávania. Je preto vhodné zaviesť jasný postup na určenie toho, či je tovar v danom inom členskom štáte uvedený na trh v súlade s právnymi predpismi, a v prípade, že áno, či sú v súlade s článkom 36 ZFEÚ a judikatúrou Súdneho dvora Európskej únie náležite chránené oprávnené verejné záujmy, na ktoré sa vzťahuje uplatniteľné vnútroštátne technické pravidlo členského štátu určenia. Tento postup by mal zaručiť, že všetky prijaté správne rozhodnutia sú primerané a dodržiavajú zásadu vzájomného uznávania a sú v súlade s týmto nariadením.

- (29) Keď príslušný orgán posudzuje tovar pred svojím rozhodnutím, či by mu mal obmedziť alebo zamietnuť prístup na trh, uvedený orgán by nemal mať možnosť prijímať rozhodnutia o pozastavení prístupu na trh s výnimkou prípadov, keď je potrebné urýchlene zasiahnuť, aby sa predišlo ohrozeniu bezpečnosti alebo zdravia osôb, ohrozeniu životného prostredia, alebo aby sa predišlo sprístupneniu tovaru v prípadoch keď sprístupnenie takéhoto tovaru na trhu podlieha všeobecnému zákazu z dôvodu ochrany verejnej morálky alebo verejnej bezpečnosti vrátane predchádzania trestnej činnosti.
- (30) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ⁽⁵⁾ sa vytvára systém akreditácie, ktorý zabezpečuje vzájomné uznávanie úrovne odbornej spôsobilosti orgánov posudzovania zhody. Príslušné orgány členských štátov by preto už nemali odmietat uznávať protokoly o skúškach a certifikáty, ktoré vydal akreditovaný orgán posudzovania zhody, na základe jeho odbornej spôsobilosti. Okrem toho, aby sa v najvyššej možnej miere predišlo duplikácii skúšok a postupov, ktoré sa už vykonali v inom členskom štáte, členské štáty by nemali odmietnuť uznávať protokoly o skúškach a certifikáty, ktoré vydali iné orgány posudzovania zhody v súlade s právom Únie. Príslušné orgány by mali náležite zohľadniť obsah predložených protokolov o skúškach alebo certifikátov.
- (31) V smernici Európskeho parlamentu a Rady 2001/95/ES ⁽⁶⁾ sa uvádza, že na trh možno uviesť len bezpečné výrobky, a stanovujú sa v nej povinnosti výrobcov a distribútorov z hľadiska bezpečnosti výrobkov. Oprávňuje príslušné orgány zakázať každý nebezpečný výrobok s okamžitou účinnosťou alebo dočasne zakázať výrobky, ktoré by mohli byť nebezpečné, na obdobie potrebné na rôzne hodnotenia, previerky a kontroly bezpečnosti. V uvedenej smernici sa opisuje aj postup, ktorým majú príslušné orgány uplatňovať vhodné opatrenia, ak výrobky predstavujú riziko, napríklad opatrenia, ktoré sú uvedené v článku 8 ods. 1 písm. b) až f) uvedenej smernice, a tiež sa v nej stanovuje pre členské štáty povinnosť oznámiť takéto opatrenia Komisii a ostatným členským štátom. Príslušné orgány by preto mali mať možnosť naďalej uplatňovať uvedenú smernicu, a to najmä jej článok 8 ods. 1 písm. b) až f) a článok 8 ods. 3
- (32) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 ⁽⁷⁾ sa okrem iného ustanovuje systém rýchleho varovania na oznamovanie priameho alebo nepriameho rizika pre ľudské zdravie pochádzajúceho z potravín alebo krmív. Od členských štátov sa v uvedenom nariadení vyžaduje, aby prostredníctvom systému rýchleho varovania okamžite informovali Komisiu o každom prijatom opatrení, ktorého cieľom je obmedziť umiestňovanie potravín alebo krmív na trh alebo stiahnuť z trhu alebo spätne prevziať potraviny alebo krmivá v záujme ochrany ľudského zdravia a ktoré si vyžaduje rýchly zásah. Príslušné orgány by mali mať možnosť naďalej uplatňovať uvedené nariadenie, a to najmä jeho článok 50 ods. 3 a článok 54
- (33) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/625 ⁽⁸⁾ sa stanovuje harmonizovaný rámec Únie pre organizáciu úradných kontrol a organizáciu iných úradných činností, ako sú úradné kontroly, v celom

⁽⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 z 9. júla 2008, ktorým sa stanovujú požiadavky akreditácie a dohľadu nad trhom v súvislosti s uvádzaním výrobkov na trh a ktorým sa zrušuje nariadenie (EHS) č. 339/93 (Ú. v. EÚ L 218, 13.8.2008, s. 30).

⁽⁶⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/95/ES z 3. decembra 2001 o všeobecnej bezpečnosti výrobkov (Ú. v. ES L 11, 15.1.2002, s. 4).

⁽⁷⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 178/2002 z 28. januára 2002, ktorým sa ustanovujú všeobecné zásady a požiadavky potravinového práva, zriaďuje Európsky úrad pre bezpečnosť potravín a stanovujú postupy v záležitostiach bezpečnosti potravín (Ú. v. ES L 31, 1.2.2002, s. 1).

⁽⁸⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/625 z 15. marca 2017 o úradných kontrolách a iných úradných činnostiach vykonávaných na zabezpečenie uplatňovania potravinového a krmivového práva a pravidiel pre zdravie zvierat a dobré životné podmienky zvierat, pre zdravie rastlín a pre prípravky na ochranu rastlín, o zmene nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 999/2001, (ES) č. 396/2005, (ES) č. 1069/2009, (ES) č. 1107/2009, (EÚ) č. 1151/2012, (EÚ) č. 652/2014, (EÚ) 2016/429 a (EÚ) 2016/2031, nariadení Rady (ES) č. 1/2005 a (ES) č. 1099/2009 a smerníc Rady 98/58/ES, 1999/74/ES, 2007/43/ES, 2008/119/ES a 2008/120/ES a o zrušení nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 854/2004 a (ES) č. 882/2004, smerníc Rady 89/608/EHS, 89/662/EHS, 90/425/EHS, 91/496/EHS, 96/23/ES, 96/93/ES a 97/78/ES a rozhodnutia Rady 92/438/EHS (nariadenie o úradných kontrolách) (Ú. v. EÚ L 95, 7.4.2017, s. 1).

agropotravinovom reťazci, pričom by sa mali zohľadniť pravidlá o úradných kontrolách stanovené v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004⁽⁹⁾ a príslušných odvetvových právnych predpisoch Únie. Nariadením (EÚ) 2017/625 sa stanovuje osobitný postup, ktorý má zabezpečiť, aby hospodársky subjekt v prípade nedodržania predpisov v oblasti potravinového a krmivového práva, predpisov o zdraví zvierat alebo predpisov o starostlivosti o zvieratá uskutočnil nápravu situácie. Príslušné orgány by mali mať možnosť naďalej uplatňovať nariadenie (EÚ) 2017/625, a to najmä jeho článok 138

- (34) Nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013⁽¹⁰⁾ sa ustanovuje harmonizovaný rámec Únie pre vykonávanie kontrol týkajúcich sa povinností stanovených v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013⁽¹¹⁾ v súlade s kritériami stanovenými v nariadení (ES) č. 882/2004 a stanovuje, aby členské štáty zaistili, aby mal každý hospodársky subjekt, ktorý tieto povinnosti splňa, nárok na to, aby sa naň vzťahoval systém kontrol. Príslušné orgány by mali mať možnosť naďalej uplatňovať nariadenie (EÚ) č. 1306/2013, a najmä jeho článok 90
- (35) Vo všetkých správnych rozhodnutiach prijatých príslušnými orgánmi členských štátov podľa tohto nariadenia by sa mali pre hospodárske subjekty určiť dostupné opravné prostriedky, aby sa hospodársky subjekt mohol v súlade s vnútroštátnym právom proti tomuto rozhodnutiu odvolať alebo sa obrátiť na príslušný vnútroštátny súd. Správne rozhodnutie by malo zahŕňať aj možnosť pre hospodárske subjekty využiť sieť na riešenie problémov na vnútornom trhu (SOLVIT) a postup riešenia problémov ustanovený v tomto nariadení.
- (36) Pre hospodárske subjekty, ktoré chcú podnikateľsky priaznivú alternatívu pri napadnutí správneho rozhodnutia o obmedzení alebo zamietnutí prístupu na trh sú potrebné účinné riešenia na zabezpečenie správneho a jednotného uplatňovania zásady vzájomného uznávania. S cieľom zabezpečiť takéto riešenia a zabrániť vzniku trov súdneho konania, a to najmä pre malé a stredné podniky (ďalej len „MSP“), by mal byť hospodárskym subjektom k dispozícii mimosúdny postup riešenia problémov.
- (37) Sieť SOLVIT je služba poskytovaná verejnou správou v každom členskom štáte, ktorej cieľom je nájsť riešenia pre občanov a podniky, keď orgány verejnej správy v inom členskom štáte porušili ich práva. Zásady, ktorými sa riadi fungovanie siete SOLVIT, sú stanovené v odporúčaní Komisie 2013/461/EÚ⁽¹²⁾, podľa ktorého má každý členský štát poskytnúť SOLVIT centru dostatočné personálne a finančné zdroje s cieľom zabezpečiť účasť centra SOLVIT na činnosti siete SOLVIT. Komisia by mala zvýšiť informovanosť o existencii a prínosoch siete SOLVIT, a to najmä medzi podnikmi.
- (38) Sieť SOLVIT je účinný bezplatný mimosúdny mechanizmus na riešenie problémov. Pracuje v krátkych lehotách a poskytuje pragmatické riešenia občanom a podnikom, keď majú ťažkosti s uznávaním svojich práv poskytovaných Úniou zo strany orgánov verejnej správy. Ak sa hospodársky subjekt, príslušné SOLVIT centrum a zúčastnené členské štáty dohodnú na primeranom závere, nemali by byť potrebné žiadne ďalšie kroky.
- (39) Ak však neformálny prístup siete SOLVIT zlyhá a pretrvávajú pochybnosti o zlučiteľnosti správneho rozhodnutia so zásadou vzájomného uznávania, Komisia by mala mať právomoc zaoberať sa touto otázkou na žiadosť ktoréhokoľvek zo zúčastnených SOLVIT centier. Po svojom posúdení by Komisia mala vydať stanovisko, ktoré sa prostredníctvom príslušného SOLVIT centra oznámi dotknutému hospodárskemu subjektu a príslušným orgánom a ktoré by sa malo zohľadniť počas postupu siete SOLVIT. Záseh Komisie by mal podliehať lehote 45 pracovných dní, ktorá by nemala zahŕňať čas potrebný na to, aby Komisia získala dodatočné informácie a dokumenty, ktoré považuje za potrebné. Ak sa počas tohto obdobia prípad vyrieši, Komisia by nemala mať povinnosť vydať stanovisko. Tieto prípady siete SOLVIT by mali byť súčasťou osobitného pracovného režimu v databáze siete SOLVIT a nemali by sa zahrnúť do pravidelných štatistík siete SOLVIT.

⁽⁹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 882/2004 z 29. apríla 2004 o úradných kontrolách uskutočňovaných s cieľom zabezpečiť overenie dodržiavania potravinového a krmivového práva a predpisov o zdraví zvierat a o starostlivosti o zvieratá (Ú. v. EÚ L 165, 30.4.2004, s. 1).

⁽¹⁰⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1306/2013 zo 17. decembra 2013 o financovaní, riadení a monitorovaní spoločnej poľnohospodárskej politiky a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 352/78, (ES) č. 165/94, (ES) č. 2799/98, (ES) č. 814/2000, (ES) č. 1290/2005 a (ES) č. 485/2008 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 549).

⁽¹¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1308/2013 zo 17. decembra 2013, ktorým sa vytvára spoločná organizácia trhov s poľnohospodárskymi výrobkami, a ktorým sa zrušujú nariadenia Rady (EHS) č. 922/72, (EHS) č. 234/79, (ES) č. 1037/2001 a (ES) č. 1234/2007 (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 671).

⁽¹²⁾ Odporúčanie Komisie 2013/461/EÚ zo 17. septembra 2013 o zásadách, ktorými sa riadi sieť SOLVIT (Ú. v. EÚ L 249, 19.9.2013, s. 10).

- (40) Stanovisko Komisie týkajúce sa správneho rozhodnutia obmedzujúceho alebo zamietajúceho prístup na trh by sa malo zaoberať len tým, či je správne rozhodnutie v súlade so zásadou vzájomného uznávania a s požiadavkami tohto nariadenia. Týmto nie sú dotknuté právomoci Komisie podľa článku 258 ZFEÚ a povinnosť členských štátov dodržiavať právo Únie pri riešení zistených systémových problémov, pokiaľ ide o uplatňovanie zásady vzájomného uznávania.
- (41) Pre vnútorný trh s tovarom je dôležité, aby podniky, najmä MSP, mohli získať spoľahlivé a presné informácie o platných právnych predpisoch v danom členskom štáte. Kontaktné miesta pre výroby by mali zohrávať dôležitú úlohu pri uľahčovaní komunikácie medzi vnútroštátnymi orgánmi a hospodárskymi subjektmi šírením informácií o pravidlách platných pre konkrétny výrobok a o tom, ako je zásada vzájomného uznávania uplatňovaná na území ich členského štátu. Preto je potrebné posilniť úlohu kontaktných miest pre výroby ako hlavných poskytovateľov informácií o všetkých pravidlách týkajúcich sa výrobkov vrátane vnútroštátnych technických pravidiel, na ktoré sa vzťahuje vzájomné uznávanie.
- (42) V záujme uľahčenia voľného pohybu tovaru by kontaktné miesta pre výroby mali bezplatne a v primeranom rozsahu poskytovať informácie o svojich vnútroštátnych technických pravidlách a o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania. Kontaktné miesta pre výroby by mali mať primerané vybavenie a zdroje. V súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1724⁽¹³⁾ by mali tieto miesta poskytovať tieto informácie prostredníctvom webových sídiel a mali by spĺňať kvalitatívne kritériá stanovené uvedeným nariadením. Úlohy kontaktných miest pre výroby súvisiace s poskytovaním všetkých takýchto informácií, vrátane elektronických kópií vnútroštátneho technického pravidla alebo online prístupu k nemu, by sa mali vykonávať bez toho, aby boli dotknuté vnútroštátne predpisy upravujúce distribúciu vnútroštátnych technických pravidiel. Okrem toho by sa od kontaktných miest pre výroby nemalo vyžadovať, aby poskytovali kópie noriem alebo online prístup k normám, na ktoré sa vzťahujú práva duševného vlastníctva normalizačných orgánov alebo organizácií.
- (43) Pre riadne fungovanie zásady vzájomného uznávania a pre vytvorenie kultúry vzájomného uznávania je nevyhnutná spolupráca medzi príslušnými orgánmi. Kontaktné miesta pre výroby a príslušné vnútroštátne orgány by preto mali spolupracovať a vymieňať si informácie a odborné znalosti s cieľom zabezpečiť správne a jednotné uplatňovanie zásady vzájomného uznávania a tohto nariadenia.
- (44) Na účely oznamovania správnych rozhodnutí o obmedzení alebo zamietnutí prístupu na trh, umožnenia komunikácie medzi kontaktnými miestami pre výroby a zabezpečenia správnej spolupráce je potrebné členským štátom poskytnúť prístup do informačného a komunikačného systému.
- (45) S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania tohto nariadenia by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali uplatňovať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011⁽¹⁴⁾.
- (46) Ak je na účely tohto nariadenia potrebné spracúvať osobné údaje, toto spracúvanie by sa malo vykonávať v súlade s právom Únie o ochrane osobných údajov. Na akékoľvek spracovanie osobných údajov podľa tohto nariadenia sa vzťahuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679⁽¹⁵⁾ alebo nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725⁽¹⁶⁾.
- (47) Mali by sa vytvoriť spoľahlivé a efektívne mechanizmy monitorovania a informovania o vykonávaní tohto nariadenia a jeho vplyve na voľný pohyb tovaru. Takéto mechanizmy by nemali prekračovať rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.

⁽¹³⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1724 z 2. októbra 2018 o zriadení jednotnej digitálnej brány na poskytovanie prístupu k informáciám, postupom a asistenčným službám a službám riešenia problémov a o zmene nariadenia (EÚ) č. 1024/2012 (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 1).

⁽¹⁴⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13).

⁽¹⁵⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2016/679 z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (všeobecné nariadenie o ochrane údajov) (Ú. v. EÚ L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁶⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1725 z 23. októbra 2018 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov inštitúciami, orgánmi, úradmi a agentúrami Únie a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje nariadenie (ES) č. 45/2001 a rozhodnutie č. 1247/2002/ES (Ú. v. EÚ L 295, 21.11.2018, s. 39).

- (48) Na účely zvýšenia informovanosti o zásade vzájomného uznávania a na zabezpečenie správneho a jednotného uplatňovania tohto nariadenia by sa malo zabezpečiť, aby Únia financovala kampane na zvyšovanie informovanosti, odbornú prípravu, výmenu úradníkov a iné súvisiace činnosti zamerané na posilnenie a podporu vzájomnej dôvery a spolupráce medzi príslušnými orgánmi, kontaktnými miestami pre výroby a hospodárskymi subjektmi.
- (49) S cieľom napraviť nedostatok presných údajov týkajúcich sa fungovania zásady vzájomného uznávania a jej vplyvu na jednotný trh s tovarom by Únia mala financovať zhromažďovanie takýchto údajov.
- (50) Finančné záujmy Únie by sa mali počas celého výdavkového cyklu chrániť prostredníctvom primeraných opatrení vrátane predchádzania nezrovnalostiam, ich odhaľovania a vyšetrovania, vymáhania stratených, neoprávnene vyplatených alebo nesprávne použitých finančných prostriedkov a v prípade potreby správnych a peňažných sankcií.
- (51) Uplatňovanie tohto nariadenia je vhodné odložiť, aby príslušné orgány a hospodárske subjekty mali dostatok času prispôsobiť sa jeho požiadavkám.
- (52) Komisia by mala vykonať hodnotenie tohto nariadenia vzhľadom na ním sledované ciele. Na účely hodnotenia tohto nariadenia by Komisia mala používať zhromaždené údaje o fungovaní zásady vzájomného uznávania a jej vplyve na jednotný trh s tovarom a informácie dostupné v informačnom a komunikačnom systéme. Komisia by mala mať možnosť žiadať od členských štátov, aby poskytli doplňujúce informácie potrebné na jej hodnotenie. V súlade s bodom 22 Medziinštitucionálnej dohody z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva ⁽¹⁷⁾ by hodnotenie tohto nariadenia, ktoré je založené na efektívnosti, účinnosti, relevantnosti, súdržnosti a pridanej hodnote malo poskytovať základ pre posúdenie dopadov možností ďalších opatrení.
- (53) Keďže cieľ tohto nariadenia, a to zabezpečenie bezproblémového, konzistentného a správneho uplatňovania zásady vzájomného uznávania, nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov, ale z dôvodu jeho rozsahu a účinkov ho možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto nariadenie neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie tohto cieľa,

PRIJALI TOTO NARIADENIE:

KAPITOLA I

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA

Článok 1

Predmet úpravy

1. Cieľom tohto nariadenia je posilniť fungovanie vnútorného trhu zlepšením uplatňovania zásady vzájomného uznávania a odstránením neodôvodnených prekážok obchodu.
2. V tomto nariadení sa ustanovujú pravidlá a postupy, ktoré sa týkajú uplatňovania zásady vzájomného uznávania členskými štátmi v individuálnych prípadoch v súvislosti s tovarom, na ktorý sa vzťahuje článok 34 ZFEÚ a ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte, a to so zreteľom na článok 36 ZFEÚ a judikatúru Súdneho dvora Európskej únie.
3. V tomto nariadení sa takisto ustanovuje vytváranie a správa kontaktných miest pre výroby v členských štátoch a spolupráca a výmena informácií v súvislosti so zásadou vzájomného uznávania.

Článok 2

Rozsah pôsobnosti

1. Toto nariadenie sa vzťahuje na všetky druhy tovaru vrátane poľnohospodárskych výrobkov v zmysle článku 38 ods. 1 druhého pododseku ZFEÚ a na správne rozhodnutia prijaté príslušným orgánom členského štátu určenia alebo na správne rozhodnutia, ktoré má príslušný orgán členského štátu určiť, v súvislosti s každým takýmto tovarom, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte, ak správne rozhodnutie spĺňa tieto kritériá:
 - a) základom správneho rozhodnutia je vnútroštátne technické pravidlo uplatňované v členskom štáte určenia a
 - b) priamym alebo nepriamym účinkom správneho rozhodnutia je obmedzenie alebo zamietnutie prístupu na trh v členskom štáte určenia.

⁽¹⁷⁾ Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1.

Správne rozhodnutie zahŕňa akýkoľvek administratívny krok, ktorý je založený na vnútroštátnom technickom pravidle a má rovnaký alebo v podstate rovnaký právny účinok, ako je účinok uvedený v písmene b).

2. Na účely tohto nariadenia je „vnútroštátne technické pravidlo“ každé ustanovenie zákona, iného právneho predpisu alebo správneho opatrenia členského štátu, ktoré má tieto vlastnosti:

- a) vzťahuje sa na tovar alebo aspekty tovaru, ktoré nepodliehajú harmonizácii na úrovni Únie;
- b) zakazuje prístupnenie tovaru alebo tovaru určitého druhu na trhu v danom členskom štáte, alebo stanovuje povinné zabezpečenie súladu s daným ustanovením, a to *de facto* alebo *de jure* vždy, keď sa tovar alebo tovar určitého druhu sprístupňuje na danom trhu, a
- c) má aspoň jednu z týchto vlastností:
 - i) stanovujú sa v ňom vlastnosti požadované pre tovar alebo tovar určitého druhu, ako je jeho úroveň kvality, výkonu alebo bezpečnosti, alebo jeho rozmery vrátane požiadaviek uplatniteľných na uvedený tovar, pokiaľ ide o názvy, pod ktorými sa predáva, terminológiu, symboly, skúšanie a skúšobné metódy, balenie, značenie alebo označovanie a postupy posudzovania zhody;
 - ii) na účely ochrany spotrebiteľov alebo životného prostredia sa ním ukladajú ďalšie požiadavky na tovar alebo na tovar určitého druhu, ktoré ovplyvňujú životný cyklus tovaru po jeho sprístupnení na trhu v danom členskom štáte, napríklad podmienky používania, recyklácie, opätovného použitia alebo likvidácie, v prípadoch, keď takéto podmienky môžu významne ovplyvniť zloženie alebo charakter uvedeného tovaru, alebo jeho prístupnenie na trhu v danom členskom štáte.

3. Odsek 2 písm. c) bod i) tohto článku sa vzťahuje aj na výrobné metódy a postupy používané v súvislosti s poľnohospodárskymi výrobkami uvedenými v článku 38 ods. 1 druhom pododseku ZFEÚ a v súvislosti s výrobkami určenými na spotrebu pre ľudí alebo zvieratá, ako aj na výrobné metódy a postupy týkajúce sa iných výrobkov, keď majú vplyv na ich vlastnosti.

4. Postup predchádzajúceho povolenia sám osebe nepredstavuje vnútroštátne technické pravidlo na účely tohto nariadenia, ale rozhodnutie zamietnuť predchádzajúce povolenie na základe vnútroštátneho technického pravidla sa považuje za správne rozhodnutie, na ktoré sa vzťahuje toto nariadenie, ak uvedené rozhodnutie spĺňa ostatné požiadavky uvedené v odseku 1 prvom pododseku.

5. Toto nariadenie sa nevzťahuje na:

- a) rozhodnutia súdnej povahy, ktoré prijímajú vnútroštátne sudy;
- b) rozhodnutia súdnej povahy, ktoré prijímajú orgány presadzovania práva v priebehu vyšetrovania alebo stíhania trestného činu súvisiaceho s použitím terminológie, symbolov alebo s vecným odkazom na protiústavné alebo zločinecké organizácie, alebo trestných činov rasistickej, diskriminačnej alebo xenofóbnej povahy.

6. Články 5 a 6 nemajú vplyv na uplatňovanie týchto ustanovení:

- a) článku 8 ods. 1 písm. b) až f) a článku 8 ods. 3 smernice 2001/95/ES;
- b) článku 50 ods. 3 písm. a) a článku 54 nariadenia (ES) č. 178/2002;
- c) článku 90 nariadenia (EÚ) č. 1306/2013 a
- d) článku 138 nariadenia (EÚ) 2017/625.

7. Toto nariadenie nemá vplyv na povinnosť vyplývajúcu zo smernice (EÚ) 2015/1535 oznámiť Komisii a členským štátom návrhy vnútroštátnych technických pravidiel pred ich prijatím.

Článok 3

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto nariadenia sa uplatňuje toto vymedzenie pojmov:

1. „v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte“ znamená, že tovar alebo tovar určitého druhu spĺňa príslušné pravidlá uplatňované v danom členskom štáte alebo v danom členskom štáte žiadnym takýmto pravidlám nepodlieha a je v danom členskom štáte sprístupnený koncovým používateľom;
2. „sprístupnenie na trhu“ je každá dodávka tovaru určeného na distribúciu, spotrebu alebo používanie na trh v rámci územia členského štátu v priebehu obchodnej činnosti, či už odplatne, alebo bezodplatne;

3. „obmedzenie prístupu na trh“ je stanovenie podmienok, ktoré sa majú splniť pred sprístupnením tovaru na trhu v členskom štáte určenia, alebo podmienok na ponechanie tovaru na danom trhu, čo si v oboch prípadoch vyžaduje zmenu jednej alebo niekoľkých vlastností daného tovaru, ako sú uvedené v článku 2 ods. 2 písm. c) bode i), alebo si vyžaduje vykonanie dodatočného skúšania;
4. „zamietnutie prístupu na trh“ je ktorákoľvek z týchto možností:
 - a) zákaz sprístupnenia tovaru na trhu v členskom štáte určenia alebo zákaz ponechania tovaru na tomto trhu, alebo
 - b) vyžiadanie stiahnutia tovaru z trhu alebo spätného prevzatia;
5. „stiahnutie z trhu“ je každé opatrenie, ktorého cieľom je zabrániť sprístupneniu tovaru v dodávateľskom reťazci na trhu;
6. „spätné prevzatie“ je každé opatrenie, ktorého cieľom je vrátenie tovaru, ktorý sa už sprístupnil koncovému používateľovi;
7. „postup predchádzajúceho povolenia“ je správny postup v rámci právneho poriadku členského štátu, v rámci ktorého sa od príslušného orgánu daného členského štátu vyžaduje, aby na základe žiadosti hospodárskeho subjektu vyjadril svoj formálny súhlas pred sprístupnením tovaru na trhu v danom členskom štáte;
8. „výrobca“ je:
 - a) každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá vyrába tovar alebo necháva tovar navrhovať alebo vyrábať, alebo ktorá produkuje tovar, ktorý nie je výsledkom výrobného procesu, vrátane poľnohospodárskych výrobkov, a uvádza ho na trh pod menom uvedenej osoby alebo jej ochrannou známkou,
 - b) každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá upravuje tovar už v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v členskom štáte spôsobom, ktorý by mohol mať vplyv na súlad s príslušnými pravidlami uplatniteľnými v danom členskom štáte, alebo
 - c) každá fyzická alebo právnická osoba, ktorá sa prezentuje ako výrobca tovaru tak, že tovar alebo sprievodnú dokumentáciu k tovaru označuje svojím menom, ochrannou známkou alebo iným rozlišovacím znakom;
9. „splnomocnený zástupca“ je každá fyzická alebo právnická osoba usadená v rámci Únie, ktorá dostala písomné splnomocnenie od výrobcu konať v jeho mene pri sprístupňovaní tovaru na predmetnom trhu;
10. „dovozca“ je každá fyzická alebo právnická osoba usadená v rámci Únie, ktorá ako prvá sprístupňuje tovar z tretej krajiny na trhu Únie;
11. „distribútor“ je každá fyzická alebo právnická osoba v dodávateľskom reťazci okrem výrobcu alebo dovozcu, ktorá sprístupňuje tovar na trhu v členskom štáte;
12. „hospodársky subjekt“ je ktorýkoľvek z týchto subjektov vo vzťahu k tovaru: výrobca, splnomocnený zástupca, dovozca alebo distribútor;
13. „koncový používateľ“ je každá fyzická alebo právnická osoba s pobytom alebo usadená v Únii, ktorej bol tovar sprístupnený alebo sa sprístupňuje ako spotrebiteľovi mimo akejkoľvek obchodnej, podnikateľskej, remeselníckej alebo profesijnej činnosti alebo ako profesionálnemu koncovému používateľovi pri výkone jeho priemyselných alebo pracovných činností;
14. „legitímne dôvody verejného záujmu“ je každý z dôvodov stanovených v článku 36 ZFEÚ alebo akýkoľvek iný prevládajúci dôvod verejného záujmu;
15. „orgán posudzovania zhody“ je orgán posudzovania zhody v zmysle vymedzenia v článku 2 bode 13 nariadenia (ES) č. 765/2008.

KAPITOLA II

POSTUPY, KTORÉ SA TÝKAJÚ UPLATŇOVANIA ZÁSADY VZÁJOMNÉHO UZNÁVANIA V INDIVIDUÁLNYCH PRÍPADOCH

Článok 4

Vyhlasenie o vzájomnom uznávaní

1. Výrobca tovaru alebo tovaru určitého druhu, ktorý sa sprístupňuje alebo sa má sprístupniť na trhu v členskom štáte určenia, môže vypracovať dobrovoľné vyhlásenie o uvedení tovaru na trh v súlade s právnymi predpismi na účely vzájomného uznávania (ďalej len „vyhlásenie o vzájomnom uznávaní“) s cieľom preukázať príslušným orgánom členského štátu určenia, že daný tovar alebo tovar určitého druhu je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte.

Výrobca môže poveriť svojho splnomocneného zástupcu, aby vypracoval v mene výrobcu vyhlásenie o vzájomnom uznávaní.

Vyhlásenie o vzájomnom uznávaní musí dodržať štruktúru stanovenú v častiach I a II prílohy a obsahovať všetky informácie stanovené v uvedených častiach.

Výrobca alebo splnomocnený zástupca výrobcu, ak je tak poverený, môže do vyhlásenia o vzájomnom uznávaní vložiť iba informácie uvedené v časti I prílohy. V takomto prípade vloží informácie stanovené v časti II prílohy dovozca alebo distribútor.

Ďalšou možnosťou je, že obe časti vyhlásenia o vzájomnom uznávaní vypracuje dovozca alebo distribútor pod podmienkou, že podpísaná osoba môže poskytnúť dôkazy uvedené v článku 5 ods. 4 písm. a).

Vyhlásenie o vzájomnom uznávaní sa vypracúva v jednom z úradných jazykov Únie. V prípade, že daný jazyk nie je jazykom vyžadovaným členským štátom určenia, hospodársky subjekt preloží vyhlásenie o vzájomnom uznávaní do jazyka vyžadovaného členským štátom určenia.

2. Hospodárske subjekty, ktoré podpisujú vyhlásenie o vzájomnom uznávaní alebo jeho časť zodpovedajú za obsah a správnosť informácií, ktoré uvedú vo vyhlásení o vzájomnom uznávaní, vrátane správnosti informácií, ktoré preložili. Na účely tohto odseku nesú hospodárske subjekty zodpovednosť v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi.

3. Hospodárske subjekty zabezpečia, aby bolo vyhlásenie o vzájomnom uznávaní vždy aktuálne, a aby sa v ňom zohľadnili všetky zmeny informácií, ktoré uviedli vo vyhlásení o vzájomnom uznávaní.

4. Vyhlásenie o vzájomnom uznávaní sa môže poskytnúť príslušnému orgánu členského štátu určenia na účely posúdenia, ktoré sa má vykonať podľa článku 5. Môže sa poskytnúť buď v papierovej forme alebo elektronicky, alebo sa môže sprístupniť online v súlade s požiadavkami členského štátu určenia.

5. Ak hospodárske subjekty sprístupnia vyhlásenie o vzájomnom uznávaní online, uplatnia sa tieto podmienky:

a) druh alebo séria tovaru, na ktoré sa vyhlásenie o vzájomnom uznávaní vzťahuje, musia byť ľahko identifikovateľné, a

b) použité technické prostriedky zabezpečia jednoduchú navigáciu a sú monitorované s cieľom zabezpečiť dostupnosť vyhlásenia o vzájomnom uznávaní a prístup k nemu.

6. V prípade, ak sa na tovar, pre ktorý sa poskytne vyhlásenie o vzájomnom uznávaní, vzťahuje aj akt Únie, v ktorom sa vyžaduje EÚ vyhlásenie o zhode, vyhlásenie o vzájomnom uznávaní sa môže pripojiť k EÚ vyhláseniu o zhode.

Článok 5

Posúdenie tovaru

1. Ak má príslušný orgán členského štátu určenia v úmysle posúdiť tovar, na ktorý sa vzťahuje toto nariadenie s cieľom zistiť, či je tovar alebo tovar určitého druhu v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte, a ak áno, či sú so zreteľom na vlastnosti daného tovaru primerane chránené legitímne verejné záujmy, ktoré sú predmetom uplatniteľného vnútroštátneho technického pravidla členského štátu určenia, bezodkladne kontaktuje dotknutý hospodársky subjekt.

2. Pri nadväzovaní kontaktu s dotknutým hospodárskym subjektom ho príslušný orgán členského štátu určenia informuje o posúdení, pričom mu oznámi, ktorý tovar je predmetom posúdenia a špecifikuje uplatniteľné vnútroštátne technické pravidlo alebo postup predchádzajúceho povolenia. Príslušný orgán členského štátu určenia tiež informuje hospodársky subjekt o možnosti predložiť na účely uvedeného posúdenia vyhlásenie o vzájomnom uznávaní v súlade s článkom 4.

3. Hospodársky subjekt je oprávnený sprístupniť tovar na trhu v členskom štáte určenia pokiaľ príslušný orgán vykonáva posudzovanie podľa odseku 1 tohto článku a môže ho sprístupňovať aj naďalej, pokiaľ hospodárskemu subjektu nie je doručené správne rozhodnutie o obmedzení alebo zamietnutí prístupu daného tovaru na trh. Tento odsek sa neuplatňuje, ak sa posúdenie vykoná v rámci postupu predchádzajúceho povolenia alebo ak príslušný orgán dočasne pozastaví sprístupňovanie tovaru, ktorý podlieha danému posúdeniu, na trhu v súlade s článkom 6.

4. Ak sa vyhlásenie o vzájomnom uznávaní poskytne príslušnému orgánu členského štátu určenia v súlade s článkom 4, potom na účely posúdenia podľa odseku 1 tohto článku:

- a) príslušný orgán akceptuje vyhlásenie o vzájomnom uznávaní spoločne s podpornými dôkazmi potrebnými na overenie informácií v ňom uvedených, ktoré boli poskytnuté v reakcii na žiadosť príslušného orgánu ako dostatočné na preukázanie skutočnosti, že tovar je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte, a
- b) príslušný orgán nevyžaduje žiadne ďalšie informácie ani dokumentáciu od žiadneho hospodárskeho subjektu na účely preukázania skutočnosti, že tovar je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte.

5. Ak sa príslušnému orgánu členského štátu určenia neposkytne vyhlásenie o vzájomnom uznávaní v súlade s článkom 4, príslušný orgán môže na účely posúdenia podľa odseku 1 tohto článku požiadať dotknuté hospodárske subjekty, aby poskytli dokumenty a informácie potrebné pre uvedené posúdenie a ktoré sa týkajú:

- a) vlastností daného tovaru alebo druhu tovaru a
- b) uvedenia tovaru na trh v súlade s právnymi predpismi v inom členskom štáte.

6. Dotknutý hospodársky subjekt má po prijatí žiadosti príslušného orgánu členského štátu určenia k dispozícii lehotu najmenej 15 pracovných dní na predloženie dokumentov a informácií uvedených v odseku 4 písm. a) alebo v odseku 5, alebo na predloženie akýchkoľvek argumentov alebo pripomienok, ktoré by hospodársky subjekt mohol mať.

7. Na účely posúdenia podľa odseku 1 tohto článku môže príslušný orgán členského štátu určenia v súlade s článkom 10 ods. 3 kontaktovať príslušné orgány alebo kontaktné miesta pre výroby členského štátu, o ktorom hospodársky subjekt tvrdí, že v ňom svoj tovar v súlade s právnymi predpismi uvádza na trh, ak príslušný orgán potrebuje overiť akékoľvek informácie, ktoré poskytol hospodársky subjekt.

8. Pri vykonávaní posúdenia v zmysle odseku 1 príslušné orgány členských štátov určenia náležite zohľadnia obsah protokolov o skúškach alebo certifikátov vydaných orgánom posudzovania zhody, ktoré poskytol ktorýkoľvek hospodársky subjekt v rámci posudzovania. Príslušné orgány členských štátov určenia neodmietnu protokoly o skúškach ani certifikáty, ktoré vydal orgán posudzovania zhody, akreditovaný pre príslušnú oblasť posudzovania zhody v súlade s nariadením (ES) č. 765/2008, z dôvodu odbornej spôsobilosti tohto orgánu.

9. Ak príslušný orgán členského štátu určenia po dokončení posúdenia podľa odseku 1 tohto článku prijme v súvislosti s tovarom, ktorý posudzoval, správne rozhodnutie, bezodkladne ho oznámi hospodárskemu subjektu uvedenému v odseku 1 tohto článku. Príslušný orgán oznámi uvedené správne rozhodnutie aj Komisii a ostatným členským štátom najneskôr do 20 pracovných dní po jeho prijatí. Na tento účel použije systém uvedený v článku 11.

10. V správnom rozhodnutí uvedenom v odseku 9 sa dostatočne podrobným a podloženým spôsobom uvedú dôvody rozhodnutia, aby bolo možné uľahčiť posúdenie jeho zlučiteľnosti so zásadou vzájomného uznávania a s požiadavkami tohto nariadenia.

11. Správne rozhodnutie uvedené v odseku 9 obsahuje najmä tieto informácie:

- a) vnútroštátne technické pravidlo, na ktorom je správne rozhodnutie založené;
- b) legitímne dôvody verejného záujmu, ktorými je odôvodnené uplatňovanie vnútroštátneho technického pravidla, na ktorom je správne rozhodnutie založené;
- c) technické alebo vedecké dôkazy, ktoré príslušný orgán členského štátu určenia zvážil, vrátane akýchkoľvek prípadných relevantných technických alebo vedeckých zmien, ku ktorým došlo od nadobudnutia účinnosti vnútroštátneho technického pravidla;
- d) zhrnutie argumentov, ktoré predložil dotknutý hospodársky subjekt a ktoré sú relevantné pre posúdenie podľa odseku 1, ak boli takéto argumenty predložené;
- e) dôkazy preukazujúce, že správne rozhodnutie je vhodné na dosiahnutie sledovaného cieľa a že nepresahuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie daného cieľa.

12. V správnom rozhodnutí uvedenom v odseku 9 tohto článku sa uvedú opravné prostriedky dostupné na základe vnútroštátneho práva členského štátu určenia a lehoty na uplatnenie týchto opravných prostriedkov. Tiež sa v ňom uvedie odkaz na možnosť hospodárskych subjektov použiť sieť SOLVIT a postup podľa článku 8.

13. Správne rozhodnutie uvedené v odseku 9 nenadobudne účinnosť, kým sa neoznámia dotknutému hospodárskemu subjektu podľa uvedeného odseku.

Článok 6

Dočasné pozastavenie prístupu na trh

1. Keď príslušný orgán členského štátu vykonáva posúdenie tovaru podľa článku 5, môže dočasne pozastaviť sprístupňovanie uvedeného tovaru na trhu v danom členskom štáte iba ak:
 - a) za zvyčajných alebo dostatočne predvídateľných podmienok používania predstavuje tovar závažné riziko z hľadiska bezpečnosti alebo zdravia osôb alebo životného prostredia vrátane rizika, ktorého dôsledky nie sú okamžité, ktoré si vyžaduje rýchly zásah zo strany príslušného orgánu, alebo
 - b) sprístupňovanie tovaru alebo tovaru určitého druhu na trhu v danom členskom štáte sa v ňom vo všeobecnosti zakazuje z dôvodu ochrany verejnej morálky alebo bezpečnosti.
2. Príslušný orgán členského štátu okamžite oznámi dotknutému hospodárskemu subjektu, Komisii a ostatným členským štátom akékoľvek dočasné pozastavenie podľa odseku 1 tohto článku. Oznámenie Komisii a ostatným členským štátom sa vykoná pomocou systému uvedeného v článku 11. V prípadoch, na ktoré sa vzťahuje odsek 1 písm.
 - a) tohto článku, sa toto oznámenie doplní o podrobné technické alebo vedecké odôvodnenie, v ktorom sa preukáže, prečo sa na daný prípad vzťahuje uvedené písmeno.

Článok 7

Oznámenia prostredníctvom systému RAPEX alebo systému RASFF

Ak je správne rozhodnutie uvedené v článku 5 alebo dočasné pozastavenie uvedené v článku 6 aj opatrením, ktoré sa musí oznamovať prostredníctvom systému na rýchlu výmenu informácií (RAPEX) v súlade so smernicou 2001/95/ES, alebo prostredníctvom systému rýchleho varovania pre potraviny a krmivá (RASFF) v súlade s nariadením (ES) č. 178/2002, nevyžaduje sa samostatné oznámenie Komisii a ostatným členským štátom v zmysle tohto nariadenia za predpokladu, že sú splnené tieto podmienky:

- a) v oznámení prostredníctvom systému RAPEX alebo systému RASFF sa uvádza, že oznámenie opatrenia sa zároveň považuje za oznámenie v zmysle tohto nariadenia, a
- b) podporné dôkazy požadované na účely správneho rozhodnutia podľa článku 5 alebo dočasného pozastavenia podľa článku 6 sú uvedené v oznámení prostredníctvom systému RAPEX alebo systému RASFF.

Článok 8

Postup riešenia problémov

1. Ak hospodársky subjekt, na ktorý sa vzťahuje správne rozhodnutie, predloží toto rozhodnutie sieti SOLVIT a ak počas postupu siete SOLVIT domovské centrum alebo vedúce centrum požiada Komisiu o poskytnutie stanoviska s cieľom pomôcť pri riešení daného prípadu, domovské centrum a vedúce centrum poskytnú Komisii všetky relevantné dokumenty týkajúce sa dotknutého správneho rozhodnutia.
2. Komisia po prijatí žiadosti uvedenej v odseku 1 posúdi, či je správne rozhodnutie v súlade so zásadou vzájomného uznávania a s požiadavkami tohto nariadenia.
3. Komisia na účely posúdenia uvedeného v odseku 2 tohto článku posúdi správne rozhodnutie oznámené podľa článku 5 ods. 9 a dokumenty a informácie poskytnuté v rámci postupu siete SOLVIT. Ak sú na účely posúdenia uvedeného v odseku 2 tohto článku potrebné doplňujúce informácie alebo dokumenty, Komisia bez zbytočného odkladu požiada príslušné SOLVIT centrum, aby oslovilo dotknutý hospodársky subjekt alebo príslušné orgány, ktoré dané správne rozhodnutie prijali, s cieľom získať takéto doplňujúce informácie alebo dokumenty.
4. Komisia v lehote 45 pracovných dní od doručenia žiadosti uvedenej v odseku 1 dokončí svoje posúdenie a vydá stanovisko. V tomto stanovisku Komisie sa podľa potreby uvedú akékoľvek obavy, ktorým by sa mala v rámci prípadu siete SOLVIT venovať pozornosť, alebo sa predložia odporúčania na účely pomoci pri riešení prípadu. V lehote 45 pracovných dní nie je zahrnutý čas potrebný na to, aby Komisia získala doplňujúce informácie a dokumenty uvedené v odseku 3.
5. Ak sa Komisii oznámi, že prípad sa počas posúdenia uvedeného v odseku 2 vyriešil, Komisia nie je povinná vydať stanovisko.
6. Príslušné SOLVIT centrum oznámi stanovisko Komisie dotknutému hospodárskemu subjektu a relevantným príslušným orgánom. Komisia oznámi toto stanovisko všetkým členským štátom prostredníctvom systému uvedeného v článku 11. Stanovisko sa zohľadní počas postupu siete SOLVIT uvedeného v odseku 1 tohto článku.

KAPITOLA III

SPRÁVNA SPOLUPRÁCA, MONITOROVANIE A KOMUNIKÁCIA

Článok 9

Úlohy kontaktných miest pre výroby

1. Členské štáty na svojom území určia a udržiavajú kontaktné miesta pre výroby a zabezpečia, aby ich kontaktné miesta pre výroby mali dostatočné právomoci a primerané zdroje na riadne plnenie svojich úloh. Zabezpečia, aby kontaktné miesta pre výroby poskytovali svoje služby v súlade s nariadením (EÚ) 2018/1724.
2. Kontaktné miesta pre výroby poskytujú tieto informácie online:
 - a) informácie o zásade vzájomného uznávania a uplatňovaní tohto nariadenia na území ich členského štátu vrátane informácií o postupe stanovenom v článku 5;
 - b) kontaktné údaje, ktoré umožnia priamy kontakt s príslušnými orgánmi v rámci daného členského štátu, vrátane podrobných údajov orgánov zodpovedných za dohľad nad uplatňovaním vnútroštátnych technických pravidiel platných na území ich členského štátu;
 - c) opravné prostriedky a postupy dostupné na území ich členského štátu v prípade sporu medzi príslušným orgánom a hospodárskym subjektom vrátane postupu stanoveného v článku 8.
3. Ak je to potrebné, na doplnenie informácií poskytnutých online podľa odseku 2, kontaktné miesta pre výroby poskytnú na žiadosť hospodárskeho subjektu alebo príslušného orgánu iného členského štátu všetky užitočné informácie, ako sú napríklad elektronické kópie alebo online sprístupnenie vnútroštátnych technických pravidiel a vnútroštátnych správnych postupov, ktoré sa vzťahujú na konkrétny tovar alebo tovar konkrétneho druhu na území, na ktorom je kontaktné miesto pre výroby zriadené, alebo informácie o tom, či daný tovar alebo tovar určitého druhu podlieha predchádzajúcemu povoleniu podľa vnútroštátneho práva.
4. Kontaktné miesta pre výroby odpovedajú na každú žiadosť podľa odseku 3 do 15 pracovných dní od jej prijatia.
5. Kontaktné miesta pre výroby nevyberajú za poskytnutie informácií podľa odseku 3 žiadne poplatky.

Článok 10

Správna spolupráca

1. Komisia zabezpečuje efektívnu spoluprácu medzi príslušnými orgánmi a kontaktnými miestami pre výroby rôznych členských štátov prostredníctvom týchto činností:
 - a) uľahčovaním a koordináciou výmeny a zhromažďovania informácií a najlepších postupov v súvislosti s uplatňovaním zásady vzájomného uznávania;
 - b) podporou fungovania kontaktných miest pre výroby a posilňovaním ich cezhraničnej spolupráce;
 - c) uľahčovaním a koordináciou výmeny úradníkov medzi členskými štátmi a usporadúvaním spoločných programov odbornej prípravy a zvyšovania povedomia pre orgány a podniky.
2. Členské štáty zabezpečia, aby sa ich príslušné orgány a kontaktné miesta pre výroby podieľali na činnostiach uvedených v odseku 1.
3. Na základe žiadosti príslušného orgánu členského štátu určenia podľa článku 5 ods. 7 im príslušné orgány členského štátu, o ktorom hospodársky subjekt tvrdí, že v ňom svoj tovar v súlade s právnymi predpismi uvádza na trh, poskytnú príslušnému orgánu členského štátu určenia do 15 pracovných dní všetky informácie súvisiace s daným tovarom, ktoré sú relevantné z hľadiska overenia údajov a dokumentov, ktoré počas posudzovania podľa článku 5 predložil hospodársky subjekt. Kontaktné miesta pre výroby sa môžu využiť s cieľom uľahčiť kontakty medzi dotknutými príslušnými orgánmi v súlade s lehotou na poskytnutie požadovaných informácií stanovenou v článku 9 ods. 4

Článok 11

Informačný a komunikačný systém

1. Na účely článkov 5, 6 a 10 tohto nariadenia sa používa informačný a komunikačný systém stanovený v článku 23 nariadenia (ES) č. 765/2008 s výnimkou ustanovení článku 7 tohto nariadenia.
2. Komisia prijme vykonávacie akty spresňujúce podrobnosti a funkcie systému uvedeného v odseku 1 tohto článku na účely tohto nariadenia. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s postupom preskúmania uvedeným v článku 15 ods. 2

KAPITOLA IV

FINANCOVANIE

Článok 12

Financovanie činností na podporu tohto nariadenia

1. Na podporu tohto nariadenia môže Únia financovať tieto činnosti:
 - a) kampane na zvyšovanie informovanosti;
 - b) vzdelávanie a odborná príprava;
 - c) výmena úradníkov a najlepších postupov,
 - d) spolupráca medzi kontaktnými miestami pre výroby a príslušnými orgánmi a technická a logistická podpora tejto spolupráce;
 - e) zhromažďovanie údajov o fungovaní zásady vzájomného uznávania a jej vplyve na jednotný trh s tovarom.
2. Finančná pomoc Únie v súvislosti s činnosťami na podporu tohto nariadenia sa poskytne v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046⁽¹⁸⁾, a to buď priamo alebo zverením úloh súvisiacich s plnením rozpočtu na subjekty uvedené v článku 62 ods. 1 písm. c) uvedeného nariadenia.
3. Rozpočtové prostriedky pridelené na činnosti uvedené v tomto nariadení každoročne určuje rozpočtový orgán v rámci obmedzení platného finančného rámca.

Článok 13

Ochrana finančných záujmov Únie

1. Komisia prijme príslušné opatrenia na zabezpečenie toho, aby sa pri vykonávaní činností financovaných na základe tohto nariadenia chránili finančné záujmy Únie prostredníctvom uplatňovania preventívnych opatrení na zamedzenie podvodov, korupcii a iným nezákonným činnosťami, prostredníctvom účinných kontrol a v prípade, že sa zistia nezrovnalosti, prostredníctvom vymáhania neoprávnene vyplatených súm a prípadne prostredníctvom účinných, primeraných a odrádzajúcich administratívnych a finančných sankcií.
2. Komisia alebo jej zástupcovia a Dvor audítorov majú právomoc na základe kontrol dokumentov a kontrol na mieste vykonať audit u všetkých príjemcov grantov, dodávateľov a subdodávateľov, ktorým boli na základe tohto nariadenia poskytnuté finančné prostriedky Únie.
3. Európsky úrad pre boj proti podvodom (OLAF) môže vykonávať vyšetrovania vrátane kontrol a inšpekcií na mieste v súlade s ustanoveniami a postupmi stanovenými v nariadení Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013⁽¹⁹⁾ a v nariadení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96⁽²⁰⁾ s cieľom zistiť, či v súvislosti s dohodou alebo rozhodnutím o grante alebo zmluvou, ktoré sú financované na základe tohto nariadenia, nedošlo k podvodu, korupcii alebo akémukoľvek inému protiprávnemu konaniu poškodzujúcemu finančné záujmy Únie.
4. Bez toho, aby boli dotknuté odseky 1, 2 a 3, dohody o spolupráci s tretími krajinami a medzinárodnými organizáciami, zmluvy, dohody a rozhodnutia o grante vyplývajúce z vykonávania tohto nariadenia obsahujú ustanovenia, ktoré výslovne udeľujú Komisii, Dvoru audítorov a úradu OLAF právomoc vykonávať takéto audity a vyšetrovania v súlade s ich príslušnými právomocami.

⁽¹⁸⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) 2018/1046 z 18. júla 2018 o rozpočtových pravidlách, ktoré sa vzťahujú na všeobecný rozpočet Únie, o zmene nariadení (EÚ) č. 1296/2013, (EÚ) č. 1301/2013, (EÚ) č. 1303/2013, (EÚ) č. 1304/2013, (EÚ) č. 1309/2013, (EÚ) č. 1316/2013, (EÚ) č. 223/2014, (EÚ) č. 283/2014 a rozhodnutia č. 541/2014/EÚ a o zrušení nariadenia (EÚ, Euratom) č. 966/2012 (Ú. v. EÚ L 193, 30.7.2018, s. 1).

⁽¹⁹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ, Euratom) č. 883/2013 z 11. septembra 2013 o vyšetrovaniach vykonávaných Európskym úradom pre boj proti podvodom (OLAF), ktorým sa zrušuje nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nariadenie Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Ú. v. EÚ L 248, 18.9.2013, s. 1).

⁽²⁰⁾ Nariadenie Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 z 11. novembra 1996 o kontrolách a inšpekciách na mieste, vykonávaných Komisiou s cieľom ochrany finančných záujmov Európskych spoločenstiev pred spreneverou a inými podvodmi (Ú. v. ES L 292, 15.11.1996, s. 2).

KAPITOLA V

HODNOTENIE A POSTUP VÝBORU

Článok 14

Hodnotenie

1. Komisia do 20. apríla 2025 a následne každé štyri roky vykoná hodnotenie tohto nariadenia na základe cieľov, ktoré sa ním sledujú, a predloží o tom správu Európskemu parlamentu, Rade a Európskemu hospodárskemu a sociálnemu výboru.
2. Na účely odseku 1 tohto článku Komisia využije informácie dostupné v systéme uvedenom v článku 11 a všetky údaje zhromaždené v priebehu činností uvedených v článku 12 ods. 1 písm. e). Komisia môže takisto požiadať členské štáty, aby predložili všetky relevantné informácie na vyhodnotenie voľného pohybu tovaru, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte, alebo na hodnotenie účinnosti tohto nariadenia, ako aj posúdenie fungovania kontaktných miest pre výroby.

Článok 15

Postup výboru

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.
2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 16

Zrušenie

Nariadenie (ES) č. 764/2008 sa zrušuje s účinnosťou od 19. apríla 2020.

Odkazy na zrušené nariadenie sa považujú za odkazy na toto nariadenie.

Článok 17

Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Uplatňuje sa od 19. apríla 2020.

Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.

V Bruseli 19. marca 2019

Za Európsky parlament
predseda
A. TAJANI

Za Radu
predseda
G. CIAMBA

PRÍLOHA

Vyhlásenie o vzájomnom uznávaní na účely článku 4 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/515 ⁽¹⁾

Časť I

1. Jedinečný identifikátor pre tovar alebo druh tovaru: ... [Poznámka: vložte identifikačné číslo tovaru alebo iný referenčný znak, ktorým sa tovar alebo druh tovaru jednoznačne identifikuje]
2. Meno a adresa hospodárskeho subjektu: ... [Poznámka: vložte meno a adresu osoby podpísanej v časti I vyhlásenia o vzájomnom uznávaní: výrobcu a prípadne jeho splnomocneného zástupcu, alebo dovozcu alebo distribútora]
3. Opis tovaru alebo druhu tovaru uvedeného vo vyhlásení o vzájomnom uznávaní: ... [Poznámka: opis by mal byť dostatočný na to, aby umožnil identifikáciu tovaru na účely vysledovateľnosti. K opisu môže byť v prípade potreby priložená fotografia]
4. Vyhlásenie a informácie o uvedení tovaru alebo daného druhu tovaru na trh v súlade s právnymi predpismi
 - 4.1. Vyššie opísaný tovar alebo druh tovaru vrátane jeho vlastností spĺňa nasledovné pravidlá platné v ... [Poznámka: názov členského štátu, o ktorom sa tvrdí, že sa v ňom tovar alebo daný druh tovaru v súlade s právnymi predpismi uviedol na trh]: ... [Poznámka: v každom prípade vložte názov a odkaz na úradné uverejnenie príslušných pravidiel uplatniteľných v danom členskom štáte, ako aj odkaz na rozhodnutie o povolení, ak bol tovar predmetom postupu predchádzajúceho povolenia],

alebo

že sa na vyššie opísaný tovar alebo druh tovaru nevzťahujú žiadne relevantné pravidlá v ... [Poznámka: uveďte členský štát, o ktorom sa tvrdí, že v ňom bol tovar alebo daný druh tovaru v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh].
 - 4.2. Odkaz na postup posudzovania zhody vzťahujúci sa na tovar alebo daný druh tovaru alebo odkaz na protokoly o skúškach pre akékoľvek skúšky vykonané orgánom posudzovania zhody vrátane názvu a adresy takéhoto orgánu (ak sa takýto postup uskutočnil alebo ak boli takéto skúšky vykonané): ...
5. Akékoľvek doplňujúce informácie, ktoré sa považujú za relevantné na posúdenie toho, či je tovar alebo daný druh tovaru v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v členskom štáte uvedenom v bode 4.1: ...
6. Za vyhotovenie tejto časti vyhlásenia o vzájomnom uznávaní zodpovedá výlučne hospodársky subjekt uvedený v bode 2.

Podpísané za a v mene:

(miesto a dátum):

(meno, funkcia) (podpis):

Časť II

7. Vyhlásenie a informácie o uvedení na trh tovaru alebo daného druhu tovaru
 - 7.1. Tovar alebo daný druh tovaru opísaný v časti I je sprístupnený pre koncových používateľov na trhu v členskom štáte uvedenom v bode 4.1.
 - 7.2. Informácie o tom, že tovar alebo daný druh tovaru je sprístupnený pre koncových používateľov v členskom štáte uvedenom v bode 4.1 vrátane podrobných informácií o dátume, kedy bol tovar prvýkrát sprístupnený koncovým používateľom na trhu v uvedenom členskom štáte: ...
8. Akékoľvek doplňujúce informácie, ktoré sa považujú za relevantné na posúdenie toho, či je tovar alebo daný druh tovaru v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v členskom štáte uvedenom v bode 4.1: ...

⁽¹⁾ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2019/515 z 19. marca 2019 o vzájomnom uznávaní tovaru, ktorý je v súlade s právnymi predpismi uvedený na trh v inom členskom štáte a o zrušení nariadenia (ES) č. 764/2008 (Ú. v. EÚ L 91, 29.3.2019, s. 1).

9. Za vyhotovenie tejto časti vyhlásenia o vzájomnom uznávaní zodpovedá výlučne ... [Poznámka: vložte meno a adresu osoby podpísanej v časti II vyhlásenia o vzájomnom uznávaní: výrobcu a, prípadne, jeho splnomocneného zástupcu, alebo dovozcu alebo distribútora]

Podpísané za a v mene:

(miesto a dátum):

(meno, funkcia) (podpis):
